

Eru kanska forkelað

STÓRA misnøgdin manna millum um arbeiði teirra, ið skulu skipa fyrri ferðasambondum okkara innanoyggja, hevur, umframt av ávisum skerjingum, hesuferð eisini staðist av, at »endaliga« ferðaaetlanin varð seinkað eitt sindur meira enn tær undanfarnu.

SKERJINGARNAR kunnu vit kjakast um, men flestøll skilja, at her eigur at sparast eins og alla aðra staðni. Verri gongst at fáa fólk at góðtaka at liva við teirri óvissu um flutningsmøguleikarnar, sum standast av, at eingin fæst og »álitandi« ferðaaetlan hevur verið at hildið seg til í longri tíð.

MEN hon er nú komin — bæði nossilig og upplýsandi um tað, ferðandi í Føroyum tørva at vita. Gamaní er hon eitt sindur øðrvísi í uppseting enn í fjør. Fyrr partur skilagott skipaður við yvirlitum yvir longri leiðir, enn t.d. bert yvir ein fjørð ella úr enda á oyggj í annan. Ørkymlandi kanska fyrri tey, ið von eru við gomlu uppsetingina, men ikki verri enn so, at um bert verður blaðað longur aftur í bóklingin, finnst harafturat uppsetingar yvir hvørja leið einsæris, júst sum í góðu gomlu ferðaaetlanini.

SJÁLVSAGT kundi okkurt verið øðrvísi, næstan við øllum heimsins ferðaaetlanum, men samanumtikið má sigast, at henda í greiðleika ber av øllum teimum undanfarnu. At burðurin var nakað tungur, kunnu vit skjótt semjast um. Um vit so eisini kundu samst um at fegnast um alt tað, ið hóast alt var gott, kundu vit kanska harvið eisini lætt um arbeiðið hjá teimum, sum t.d. sett eru at leggja til rættis mangar av almennum tænastum okkara, og so státt eisini hjá teimum, ið nú hava latið úr hondum henda henta bókling.

OG samanumtikið mugu vit, hóast allar ferðaaetlannartrupulleikar, viðganga, at innanoyggja samskipti okkara ber av tí hjá mongum øðrum, vit kundu havt hug at sammett okkum við, at ferjur og akfør eru í besta standi og at tey fólk, ið røkja hesa tænastu kring landið alt, gera tað av fullum huga og sum best.

MEN einki kann sum grenj, partvís ógrundað sum ikki, koma tað vælvild og nærlagni, hesi fólk higartil hava lagt í hetta týðandi arbeiði, og bert hendinga tøk og góðynski til hesi tænastufólk okkara kundi mangan vígað upp ímóti so nógvum meiri grenji frá okkum, at tey hóast alt ikki mistu hugin til framvegis at gera teirra besta.

MEN sjálvt við hesum, sum annars einki kostar okkum, ið brúka hesa tænastu, eru vit so pírín, at tað nær-um ikki kemur fyrri. Nei, vit vilja hava service, uttan mun til allar hugsandi umstøður og hendinga tekniskar trupulleikar, sum tíanbetur nærur ikki koma fyrri. Sjálvt tænastuna sum so deila vit út, tá náttúran forðar ferðing eftir ætlaðari skipan, krevja fleiri berghol, betri akfør og størri og betri skip, sum torga kunnu »øll« líkindi. Læra vit okkum ikki rættiliga skjótt, at alt ikki ber til — serliga ikki innan samferðslu í oyggjasamfelag sum okkara, kunnu vit eins væl beinanvegin gloyma alt prátt um álítandi ferðaaetlanir, tí hóast skilagóðar á pappirinum verða altíð onkur frávik.

AT vit samferðsluliga eru eitt heldur forkelað fólk, skulu vit ikki beinleiðis harmast um, bert harmast um, at allur okkara frálíki samferðslubygnaður av flestøllum verður fataður sum heimsins størsta sjálfvylgja. Forkelað, sum vit eru, halda vit okkum gjalda í dýra dóma fyrri henda góða flutning — enn tá eisini yvir figgjarlógina, og at vit so sanniliga skulu hava okkurt afturfyrri. Tað skulu vit eisini, eins og tey, ið lónt eru fyrri at vera við í hesi tænastu, men so nógv kegl og grenj, sum hesuferð hevur staðist av seinkaðu ferðaaetlanini, áttu vit at

hildið okkum ov góð til, góvu vit okkum far um umstøðurnar hjá teimum, sum sita við hesum arbeiði.

ØLL kunnu enn ikki vera nøgd. Hjá summum má liggjast nátt í Havn fyrri at koma víðari og greitt er ikki enn, hvar kalliskipanir skulu fyriskipast, haðar ruta ikki gongur, men sum allastaðni krevja sparingar síni offur. Men at skorið kundi verið javnari og hygnari, um tey fólk, sum dagliga arbeiða við ferðslusamskipan okkara einsamøll avgjördu hetta — og ikki politikarar, hvør við sínum seráhugamálum á økinum — skal eingin ivast í.

VIT halda tí, at vit hóast neyðugu sparingarnar, saktans kunnu fáa eina vælskipaða samferðslu og harvið eisini ferðaaetlan, um vit nú seta okkum fyrri, at lata tey fólk, sum við fyriliggjandi ferðaaetlan hava prógvað, at tey hava skil fyrri tí, fáa umstøður og arbeiðsfrí til at skipa fyrri innanoyggja sambandi okkara.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐ

14. SEPTEMBER

FRÍU FØROYAR

NORÐPÝST

Bakka ikki

Oyggjatiðindi undrast á, hvussu lætt tað gekk at fáa semju millum Hans Mortensen og David Eliassen um SMS. Blaðið skrivar m.a. í oddagrein: Nú er sakarmálið millum David Eliassen og Hans Mortensen av. Endin var ein semja, sum forði til at David Eliassen fekk kr. 250.000,00.

Tá semjan var undirskrivað av báðum partum, hevði ein av advokatum hjá Hans Mortensen, nevniliga Tormóður Djurhuus, hesa viðmerking: »Nú verður spennandi at siggja, hvussu Oyggjatiðindi fer at bakka«.

Og helst lá í tónanum,

at alt sum Oyggjatiðindi hevur viðgjørt og skrivað um í samband við SMS, ikki var fimm surar sildir vert. Og at Hans Mortensen hevði havt rætt alla tðina. Tað sum hevur staðið í Oyggjatiðindum var betur ógjørt.

Ikki samdir! Null amigo. Tað eru vit grundleggjandi ósamdir um. Og vit fara ikki at bakka ella bera í betuflaka fyrri nokrum vit hava skrivað um SMS.

Men av tí orsök skal ikki krøgvast at vit vórðu búlsnir yvir semjun; her gekk alt líka sum ov lætt. Og tá tað er avtalað, at pressan ikki kann fáa at vitja kjarnuna í sjálvari

semjun, so fara vit at pástanda at har liggur meira í enn tað, sum er komið fram alment.

Misnøgdur við Bileftirlitið

Oyggjatiðindi skriva um ein hyrúvognsferara, sum hevur koyrt í 50 ár. Koyrikortið er tikið frá honum og hann kennir seg forfylgdan av Bileftirlitinum. Blaðið skrivar m.a.:

— Eg feli meg forfylgdan av Bileftirlitinum, sigur Jákup, sum ikki skilir at hann ikki kann fáa eitt nýttuligt svar frá Atla Jensen og Bileftirlitinum.

Jákup hevur í 50 ár koyrt hyrúvogn, hóast hann ikki hevur verið so

fimur á fótum, so hevur hetta gingist væl.

— Teir hava tikið breyðið úr munnum á mær, og meir ella minni stongt meg inni í min-egnu húsum, sigur Jákup, ið ikki kann fara ein longri túr út uttan at verða koyrdur, ella koyra sjálvur.

— Tað hendir av og á at hyrúvognsforarar missa loyvi at koyra hyrúvogn, men teir sleppa tó at koyra vanligan persónbil. Men hvat er tað teir hava gjørt við meg. Eg sleppi ikki at seta meg í min eigna bil longur.

Jákup sigur seg vera ómetaliga skuffaðan av Bileftirlitinum, sum hevur givið honum so vánaliga viðferð.

Nær siglur báturin?

Ein líful, men vælkominn bók er júst komin út. Hetta er hin árliga ferðaaetlanin hjá Strandferðsluni og Bygðarleikum. Men sum vanligt, alt ov seint. Summarferðaaetlanin byrjaði longu fyrri trimum vikum síðani, men ikki fyrr enn nú kemur so ferðaaetlanin í sjálvsstöðugum bóklingi.

Áður hevur ferðaaetlanin verið prentað í bløðunum. Fyrst á miðsíðunum í Dimmalætting. Seinri í øðrum bløðum við einari rúgvu av broytingum. Harafrat koma so tær broytingar, sum dag og dagliga eru at hoyra í útvarpinum.

Eins gott tað vóandi er at vera ferðafólk í Føroyum, eins

ørkymlandi man tað vera hjá hesum somu fólki, skulu tey ferðast úr oyggj í oyggj. Fyri at tey, sum higartil í ár hava verið ferðafólk her skulu hava nakran møguleika at fylgja við nær bátamir sigla, hevur verið neyðugt at fylgja við í bløðunum og umframt tað at hava eitt transistorrádio uppi á sær so tey eisini fáa broytingarnar við.

Misjavnt er hvussu føroyska summaríð roynist til veður, men summar hava vit kortini á kalenderarum á hvørjum ári. Tí duga vit illa at skilja hví ferðaaetlanin ikki eins væl kann gerast ein ella fleiri mánaðir undan summarfríðini sum at gera hana tá jóansókan gott og væl er farin framvið.